Lietas Nr. C34048116
Lietas arhīva Nr. C-0102-17/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2017.gada 13.martā

Saldus rajona tiesa:
tiesnese I.Kalniņa
ar tiesas sēdes sekretāri I.Druvaskalnu,

piedaloties prasītājai /pers. C/ un viņas pilnvarotajam pārstāvim /pers. D/, atbildētājai /pers. E/ un viņas pilnvarotajam pārstāvim /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

Prasītāja/pers. G/ (turpmāk arī- prasītāja) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. E/ (turpmāk arī- atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 15.augustā prasītāja aizdevusi atbildētājai naudas līdzekļus 500 EUR apmērā, ar nosacījumu, ka aizdevums tiks atmaksāts pēc viena mēneša.

Aizdotie naudas līdzekļi tika pārskaitīti no /pers. C/ norēķinu konta AS "SEB banka" LV33UNLA0050017033748 uz /pers. E/ norādīto bankas norēķinu kontu Nr.LV77RIKO0001302006439.

Līdz prasības celšanai tiesā atbildētāja /pers. E/ aizdevumu 500 EUR apmērā nav atgriezusi.

Lūdz piedzīt no atbildētājas /pers. E/ par labu prasītājai /pers. C/ 500 EUR, nosakot prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no galvenā parāda; piedzīt no atbildētājas prasītājas labā tiesāšanās izdevumus.

Prasība celta uz Civillikuma 1587.panta pamatiem.

Atbildētāja/pers. H/ par prasību iesniegtajā paskaidrojumā norādījusi, ka prasību neatzīst.

Naudas līdzekļus no prasītājas aizņēmās atbildētājas bijušais civilvīrs /pers. I/ automašīnas iegādei. 2014.gada 18.augustā nauda tika noņemta no atbildētājas bankas konta un atdota /pers. I/. Prasītāja ir /pers. I/ māsas meita. Naudas līdzekļi tika ieskaitīti atbildētājas kontā, ņemot vērā, ka /pers. I/ rīcībā tobrīd nebija paša konta numura. Tajā pašā dienā tika nopirkta automašīna, kas tika reģistrēta uz /pers. I/ vārda.

Ievērojot atbildētājas lūgumu, ar Saldus rajona tiesas tiesneses I.Kalniņas 2016.gada 13.jūlija lēmumu civillieta /pers. C/ maza apmēra prasībā pret atbildētāju /pers. E/ par parāda piedziņu nozīmēta izskatīšanai tiesas sēdē.

Prasītājas/pers. G/ pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ tiesas sēdē prasību par parāda piedziņu uzturēja, paskaidrojot, ka 2014.gada 15.augustā prasītāja aizdevusi atbildētājai naudas līdzekļus 500 EUR apmērā, telefoniski vienojoties ar atbildētāju, ka aizdevums tiks atmaksāts ne vēlāk kā pēc viena mēneša. Šādi darījumi pušu starpā notika arī iepriekš, atbildētāja paļāvās, ka arī šajā gadījumā atbildētāja pildīs norunāto un aizdevumu atmaksās, turklāt naudas līdzekļu aizdošanas brīdī atbildētāja bija ģimenei pietuvināta persona, jo viņai bija kopdzīve ar /pers. I/, prasītājas māsas dēlu.

Aizdotie naudas līdzekļi tika pārskaitīti no /pers. C/ norēķinu konta AS "SEB banka" uz /pers. E/ norādīto bankas norēķinu kontu. Atbildētāja/pers. H/ aizdevumu 500 EUR apmērā nav atmaksājusi.

Lūdz piedzīt no atbildētājas /pers. E/ par labu prasītājai /pers. C/ 500 EUR, nosakot prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no galvenā parāda; piedzīt no atbildētājas prasītājas labā tiesāšanās izdevumus.

Atbildētājas/pers. H/ pilnvarotais pārstāvis /pers. F/ tiesas sēdē prasību par parāda piedziņu neatzina, paskaidrojot, ka atbildētāja naudas summu 500 EUR 2014.gada 18.augustā saņēmusi savā bankas kontā no prasītājas ar norādi- naudiņa.

Neatzīst, ka saņemtā naudas summa bijusi aizdevums atbildētājai. Tā kā tobrīd atbildētājai bijušas ģimeniskas attiecības ar /pers. I/, savukārt prasītāja ir /pers. I/ māsas meita, tad minēto naudas summu atbildētāja uztvērusi kā ģimenes palīdzību jeb dāvinājumu. Noliedz, ka pušu starpā bijusi jebkāda vienošanās par atbildētājas pienākumu naudas līdzekļus prasītājai atmaksāt.

Lūdz prasību noraidīt.

Tiesa, novērtējusi pušu paskaidrojumus tiesas sēdē un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka /pers. C/ prasība par parāda piedziņu ir noraidāma sekojošu motīvu dēļ.

Lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 15.augustā prasītāja pārskaitījusi uz atbildētājas norēķinu kontu 500 EUR, kā maksājuma mērķi norādot "naudiņa" (lietas11.lapa).

Atbilstoši Civillikuma 1934.pantā sniegtajai definīcijai ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Tiesa atzīst, ka ar prasītājas iesniegto maksājuma uzdevumu ir iespējams pierādīt vienu no aizdevuma līguma, kas pēc savas būtības ir reāllīgums, būtiskām sastāvdaļām- naudas līdzekļu nodošanu atbildētājas īpašumā.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīta tāda aizdevuma līguma būtiska sastāvdaļa kā pušu vienošanās par atbildētājas pienākumu saņemto aizdevumu atdot.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē šādas vienošanās esamību kategoriski noliedza, norādot, ka atbildētājas kontā ieskaitītā naudas summa atbildētājas ieskatā ir dāvinājums, ņemot vērā atbildētājas tobrīd pastāvošo kopdzīvi ar /pers. I/ un ģimeniskās attiecības ar viņa radiniekiem.

Tiesa, vērtējot minētos atbildētājas paskaidrojumus, kontekstā ar liecinieka /pers. I/ liecībām tiesas sēdē, atzīst, ka šādu atbildētājas

apgalvojumu nav iespējams pilnībā izslēgt.

Neskatoties uz apstākli, ka liecinieks /pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada martā, pārtraucot kopdzīvi, /pers. E/ viņam atzinusi, ka ir parādā /pers. C/ 500 EUR, nepaskaidrojot sīkāk kādām vajadzībām naudas līdzekļus aizņēmusies, par konkrētiem pušu vienošanās nosacījumiem liecinieks nebija informēts par līguma nosacījumiem un pie šīs vienošanās nav piedalījies. Tādējādi no minētajām liecībām nav secināms, ka puses ir vienojušās par aizdevuma līguma būtiskajām sastāvdaļām- naudas līdzekļu nodošanu atbildētājas īpašumā un atbildētājas pienākumu saņemto aizdevumu atdot.

Vienošanās par aizdevuma līgumu esamību tiesas ieskatā apšaubāmu padara arī apstāklis, ka prasītāja, pretēji prasībā norādītajam, ka aizdevumu atbildētājai izsniegusi uz vienu mēnesi, aizdevumu atprasījusi prasītājai gandrīz divus gadus pēc aizdevuma izsniegšanas (lietas 13.lapa).

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu prasītājam pierādīt savu prasījumu pamatotību.

Ņemot vērā, ka lietā esošie pierādījumi neapstiprina vienošanās esamību pušu starpā par aizdevuma līguma būtiskajām sastāvdaļām, tiesa, ievērojot Civillikuma 1509.panta, kurš noteic, ka divpusēji darījumi, kas uzliek kādus pienākumus abām pusēm, šaubu gadījumā iztulkojami tam par ļaunu, kurš attiecīgā gadījumā ir kreditors un kuram tādēļ vajadzēja izteikties skaidrāk un noteiktāk, nosacījumus, atzīst, ka radušās šaubas par aizdevuma līguma tiesisko attiecību pastāvēšanu pušu starpā ir tulkojamas par labu atbildētājai, jo prasītājai kā kreditoram bija pienākums izteikties skaidrāk un noteiktāk.

Ievērojot iepriekš norādītos apsvērumus, tiesa atzīst, ka /pers. C/ prasība pret /pers. E/ par aizdevuma piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītājas valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 29,09 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu un 97.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. C/ maza apmēra prasību pret /pers. E/ par parāda piedziņu noraidīt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. C/, pers.kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 29,09 EUR (divdesmit deviņi *euro* un 09 *centi*).

/pers. K/, pers.kods /personas kods/, tiesas sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienu laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Saldus rajona tiesā.

Pilns tiesas spriedums sastādīts 2017.gada 13.martā.

Tiesnese I.Kalniņa